

Publicerad 2014-05-28 14:19 av Sandraridell

Destruktiva värld

Händer som sträcker sig efter det som inte finns,
läppar som darrar för det som hon minns.

En flicka så ensam i det som har hänt,
fötter som springer nerför en slänt.

In i ett mörker där ångesten styr,
tårar som rinner när hon sakta flyr.

En flicka så liten men ändå så stor,
ögon som söker efter sin mor.

Saknad som skär likt en kniv i ett bröst,
kroppen som söker efter någons tröst.

Ondskan som ser och tar tillfället i akt,
en ovetande flicka står nu utan makt.

Själen som brister av människors avsky,
en flicka med sår som ingen kan sy.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sandraridell med Poeter.se id #47744 innehar upphovsrätten